Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 33. Warszawa, dnia 10 grudnia 1937 r. **Rok XX.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 50 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. 82.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 276—282.

III. PRZEDRUKI.

C. BIBLIOGRAFIA.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W okólniku Nr 61 z dnia 30 listopada 1937 r. o podatku od publicznego wyświetlania filmów (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 32, poz. 239) należy poprawić następującą omyłkę drukarską:

Na stronie 472 Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z dnia 30 listopada 1937 r. Nr 32, lewa szpalta, wiersz 20 od dołu zamiast: „od dnia 24.VIII. 1936 r. do dnia 31.VIII. 1937 r.“ należy wpisać: „od dnia 24 sierpnia 1936 r. do dnia 31 grudnia 1937 r.“.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

244.

PISMO OKÓLNE

z dnia 1 grudnia 1937 r.

o przesyłkach listowych władz i urzędów Kościoła Katolickiego

(Nr GB 48-1-7)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę,

W związku z ustępem 8 okólnika Nr 3 z dnia 10 stycznia 1934 r. o przesyłkach listowych władz, urzędów i instytucyj kościelnych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 1, poz. 3 z 1934 r.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządza zaniechanie prowadzenia nadal statystyki przesyłek listowych, nadawanych przez władze i instytucje Kościoła Katolickiego jako urzędy stanu cywilnego.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 27 grudnia 1935 r. Nr GB. 48-96 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 40, poz. 233 z 1935 r.).

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

245.

PISMO OKÓLNE

z dnia 7 grudnia 1937 r.

o sprzedaży znaczków pomocy zimowej

(Nr GB. 18-4-10)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczony okólnik Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1937 r. Nr 70-38/41 w sprawie sprzedaży znaczków pomocy zimowej w urzędach i instytucjach państwowych.

Zakaz, o którym mowa w powołanym w tym piśmie poprzednim okólniku Pana Prezesa Rady Ministrów z 2 sierpnia 1937 r., wydany był przez Pana Ministra okólnikiem Nr. 40 z dnia 10 lipca 1937 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 18, poz. 138).

W celu ułatwienia Komitetowi Obywatelskiemu (lub jego oddziałom) przeprowadzenia akcji sprzedaży znaczków pomocy zimowej, Ministerstwo prosi o przyjęcie jako zasady, że obowiązek wyliczenia się z przydzielanych poszczególnym urzędom znaczków ciąży na jednej wyznaczonej przez kierownika urzędu osobie, np. w starostwach—na naczelnikach kancelaryj.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują nadto:
Korpus Ochrony Pogranicza,
Komenda Główna Policji Państwowej,
Główny Urząd Statystyczny,
Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku w Katowicach.

PREZYDIUM RADY MINISTRÓW
Warszawa, dn. 1 grudnia 1937 r.
Nr 70-38/41

OKÓLNIK Nr 32.

Do pana Ministra (wszystkich)

Akcja pomocy zimowej bezrobotnym nie może zaniedbać żadnego źródła dla uzyskania niezbędnych środków pieniężnych.

Jednym z poważnych źródeł dochodowych w roku ubiegłym była sprzedaż znaczków pomocy zimowej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych.

Źródło to nie może być w bieżącej akcji pominięte.

Z tych względów wyłączam —na okres od 1 grudnia 1937 r. do 30 kwietnia 1938 r.—akcję sprzedaży znaczków pomocy zimowej spod zakazu zawartego w okólniku moim Nr 20 z dnia 2 sierpnia 1937 r. Nr 55-57/1 zasadniczo zabraniającym pobierania przez urzędników w związku ze spełnianiem czynności urzędowych datków pieniężnych od interesantów na różne cele społeczne i w związku z tym proszę Pana Ministra o wydanie niezbędnych wskazówek podległym organom.

Akcję sprzedaży znaczków podejmie Ogólnopolski Obywatelski Komitet Zimowej Pomocy Bezrobotnym.

(—) Sławoj Składkowski
PREZES RADY MINISTRÓW

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 3 grudnia Nr 82 Rok 1937

Poz. 589. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1937 r. o utworzeniu funduszów specjalnych w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Poz. 590. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 października 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Wileńskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Poz. 591. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Częstochowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Poz. 592. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Kaliskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Poz. 593. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Kieleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Poz. 594. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Piotrkowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Poz. 595. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Płockiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Poz. 596. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Radomskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Poz. 597. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 grudnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Towarzystwa Kredytowego Miejskiego we Lwowie.

Poz. 598. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 grudnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Zachodnio-Polskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Poznaniu.

Poz. 599. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 15 października 1937 r. o sprostowaniu błędu w tytule i tekście oświadczenia rządowego w sprawie złożenia przez Kolumbię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 4 maja 1910 r., dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem.

Poz. 600. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 19 listopada 1937 r. w sprawie sprostowania błędów w przekładzie polskim międzynarodowej umowy z dnia 6 maja 1937 r., dotyczącej regulowania produkcji i zbytu cukru.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 30 listopada Nr. 276 Rok 1937

Poz. 430. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1937 r. o wartości jednego grama czystego złota.

z 1 grudnia Nr 277 Rok 1937

Poz. 431. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 2 grudnia Nr 278 Rok 1937

z 3 grudnia Nr 279 Rok 1937

Poz. 432. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1937 r. ustalające dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

z 4 grudnia Nr 280 Rok 1937

Poz. 433. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 434. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 435. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 436. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 437. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych oraz Skarbu z dnia 4 października 1937 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa „Stomil, S. A." w Poznaniu.

z 6 grudnia Nr 281 Rok 1937

Poz. 438. Orzeczenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie zwolnienia od opłat publicznych umowy o przeniesienie portfelu ubezpieczeń, zawartej pomiędzy Towarzystwem Ubezpieczeń „Przezorność", Sp. Akc. w Warszawie a Angielską Spółką Akcyjną Towarzystwo Ubezpieczeń „Prudential" w Warszawie.

z 7 grudnia Nr 282 Rok 1937

Poz. 439. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

III. Inne wydawnictwa.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu

Nr 15 z dnia 10 czerwca 1937 r.

Poz. 482.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 7 czerwca 1937 r. L. D. III. 7250/4/37 w sprawie sporządzania przez zarządy gmin „obrachunków“ dekadowych tudzież sprawozdań miesięcznych i rocznych o podatku gruntowym.

Do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że druki schematu „obrachunku“ wpływów podatku gruntowego, o których mowa w okólniku z dnia 15.V. r. b. L. D. III. 6936/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 13, poz. 424) w ilościach przewidzianych w punkcie 5 wyżej powołanego okólnika, tudzież druki sprawozdań miesięcznych i rocznych o podatku gruntowym, przewidziane w §§ 107 i 108 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31.III.1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12, poz. 393) w ilości po 30 egzemplarzy dla każdego zarządu gminy będą wkrótce rozesłane bezpośrednio do urzędów skarbowych.

Przy okazji dostarczenia wspomnianych druków zarządom gmin urzędy skarbowe zlecą tymże zarządom następujący tryb postępowania:

1) Przy przyjmowaniu wpłat na poczet podatku gruntowego zarządy gmin winny w dziennikach przychodu (prowadzonych przebitkowo) oznaczać za pomocą skrótów czy wpłata dokonywana jest na pokrycie należności bieżących, czy też zaległych, a co do tych ostatnich jakiego roku i jakiej raty dotyczy. Np. „Bież“, „zaległ 1935/I“.

Ponadto również za pomocą skrótów winny zarządy gmin zaznaczać w dziennikach, czy wpłata dokonana została przez płatnika dla którego podatek wymierzył zarząd gminy (rozkład), czy też urząd skarbowy (wymiar), np. „rozkł.“ lub „wym“.

Powyższe postanowienie nie dotyczy zarządów gmin na obszarach wymienionych w art. art. 5 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 4 listopada 1936 r., gdyż gminom na tych obszarach, w związku z brzmieniem § 113 punkt 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31.IV. r. b., odszkodowanie za wymiar podatku nie przysługuje.

2) „Obrachunek“ ma być sporządzany na odwrotnej stronie ostatniego (chronologicznie) dowodu (odbitki pokwitowania) według oznaczeń słownych schematu „obrachunku“ to znaczy na dowodzie mają być wykazane tylko nazwa gminy, czas za jaki sporządzony został „obrachunek“, numery dowodów (odbitek pokwitowań) tudzież oznaczenia liczbowe i sumy odpowiadające oznaczeniom słownym, wyszczególnionym w schemacie „obrachunku“, z zastosowaniem się do „Pouczenia“ umieszczonego na druku schematu.

„Obrachunki“ tudzież „sprawozdania“ winny być sporządzane czysto i wyraźnie bez podskrobań. Każdy obrachunek winien być zaopatrzony w numer kolejny, biegnący od początku do końca okresu budżetowego.

3) Sumy odpowiadające oznaczeniom słownym schematu mają zarządy gmin wykazywać, o ile chodzi o poz. 2, na podstawie zamknięcia dekadowego, o ile zaś chodzi o pozycję 3 — na podstawie zapisów w dzienniku.

4) Celem ustalenia jaką sumę należy wykazać przy pozycji obrachunku 4-a, a jaką przy pozycji 4-b, winny zarządy gmin ogólną sumę wpływów (poz. 2-a) podzielić przez 100 + X.

(X oznacza wysokość procentową dodatku samorządowego do państwowego podatku gruntowego).

Otrzymany iloraz, pomnożony przez 100 stanowić będzie wpływ podatku państwowego (4-a), pomnożony zaś przez X — wpływ dodatku samorządowego (4-b).

Przykład: Ogólna suma wpływu z tytułu podatku gruntowego (wraz z odsetkami) wynosi w danej dekadzie 4.651 zł 20 gr.

Podatek samorządowy (X) ustalono na dany rok w wysokości 60% podatku państwowego.

100 + 60 = 160
4651,20 : 160 = 29,07
29,07 × 100 = 2.907
29,07 × 60 = 1.744 zł 20 gr.

Przykład powyższy należy stosować gdy dodatek samorządowy ustalono w wysokości innej niż 50%; o ile bowiem wynosi on 50%, dostatecznym jest ogólną sumę wpłat (2-a) podzielić przez 3. Otrzymany iloraz, pomnożony przez 2 da sumę wpływów podatku państwowego, sam zaś iloraz równać się będzie sumie wpływów dodatku samorządowego.

5) Sumy przy pozycji 5-a i 5-b mają zarządy gmin ustalać na podstawie zapisów w dzienniku (vide punkt 1 niniejszego okólnika).

Przewidziane w § 113 rozporządzenia Ministra Skarbu 3% odszkodowanie za pobór państwowego podatku gruntowego przypada zarządom gmin od wszystkich sum przekazywanych do kas urzędów skarbowych z tytułu wpływów **państwowego podatku gruntowego łącznie z odsetkami** od tego podatku, a więc od sumy wykazanej przy pozycji 4-a „obrachunku“, 1% zaś (za wymiar) tylko od sumy **podatku łącznie z odsetkami** pobranej od płatników, dla których rozkładu podatku dokonał zarząd gminy, a więc od sumy wykazanej przy poz. 5-a „obrachunku“.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zarządza, aby sumy potrącane przez zarządy gmin z wpływów podatku gruntowego tytułem odszkodowania za pobór, tudzież na obszarach wymienionych w art. 2 i 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, za wymiar podatku gruntowego (poz. 6-a i 6-b „obrachunku“) kasy urzędów skarbowych zarachowywały na sumy obrotowe, w spo-

sób analogiczny jak sumy wypłacane z tytułu zwrotów nadpłat, z tą różnicą, że sumy odszkodowania zapisywać należy nie na subkonto **a** rachunku sum obrotowych grupa 10-B, lecz na nowootworzone w tymże rachunku subkonto **e** zatytułowane: „do sum budżetowych z tytułu odszkodowania zarządów gmin za pobór i wymiar podatku gruntowego".

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) Nowak.

Poz. 494.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 22 maja 1937 r. L. D. V. 5255/1/37 w sprawie bonifikat przy spłacie należności podatku gruntowego za rok 1937.

Do
wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W cz. II okólnika z dnia 8 sierpnia 1936 r. L. D. V. 32937/3/37 w sprawie spłaty należności podatku gruntowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 685) Ministerstwo Skarbu przyznało płatnikom państwowego podatku gruntowego, którzy wpłacą do dnia 30 kwietnia 1937 r. całoroczną należność podatku gruntowego za 1937 rok, 10% bonifikatę od sumy wpłaconej przedterminowo, t. j. od należności II raty podatku gruntowego. Natomiast płatnikom, którzy w tym terminie wpłacą I ratę podatku gruntowego za 1937 r. i ponadto część II raty, przyznano 5% bonifikaty od wpłaconej przedterminowo części II raty.

Wobec przesunięcia terminu płatności I raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937 rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1937. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 276) — Ministerstwo Skarbu przesuwa wyznaczony w powołanym wyżej okólniku termin wpłaty podatku gruntowego za r. 1937 celem uzyskania bonifikat — w sposób następujący:

1) do dnia 30 czerwca 1937 r. — dla płatników, którzy do dnia 15 czerwca 1937 r. otrzymali nakazy płatnicze lub zostali zawiadomieni w inny sposób (§ 88 rozp. wykon. do pod. grunt.) o wysokości wymierzonego za rok 1937 podatku gruntowego:

2) płatnicy, którzy do dnia 15 czerwca 1937 r. nie otrzymali nakazów płatniczych lub nie zostali zawiadomieni w inny sposób o wysokości wymierzonego za rok 1937 podatku gruntowego, powinni, celem uzyskania bonifikaty, wpłacić do dnia 30 czerwca 1937 r. całą pierwszą ratę podatku gruntowego za rok 1937 oraz całą (10% bonifikaty) lub część (5% bonifikaty) drugiej raty tegoż podatku — w wysokości wymierzonej za rok 1936. W tych przypadkach za podstawę obliczenia bonifikaty przyjmuje się kwotę należności, wpłaconej tytułem drugiej raty podatku gruntowego za rok 1937 w wysokości wymierzonej za rok 1936 r.

Przykład: Płatnik nie otrzymał do dnia 15 czerwca 1937 r. nakazu płatniczego (zawiadomienia) na podatek gruntowy za rok 1937. Wymiar podatku gruntowego za rok 1936 dla tego płatnika wynosił:

I rata — na Skarb zł 15 dod. sam. zł 7 gr. 50 razem zł 22 gr. 50, II rata — na Skarb zł 9 dod. sam. zł 4 gr 50 razem zł 13 gr 50. Razem na skarb zł 24 dod. sam. zł 12,—. Razem zł 36 gr —.

Jeżeli płatnik do dnia 30 czerwca 1937 r. uiści tytułem podatku gruntowego za rok 1937 kwotę zł 24 na Skarb i 12 zł dodatku samorządowego, uzyskuje 10% bonifikaty od kwoty 13.50 zł. W razie uiszczenia np. 21 zł na Skarb i zł 10 gr 50 dodatku samorządowego, bonifikata wynosi 5% od sumy 9 zł, t. j. od kwoty wpłaconej na poczet drugiej raty.

Wpłacone kwoty, po ustaleniu wysokości bonifikaty, kasy urzędów skarbowych (zarządów gmin) zarachowują w zwykłym trybie do dziennika specjalnego Nr 1 (wzór Nr 791/kas.).

Kasy urzędów skarbowych (zarządów gmin) używające, aż do wyczerpania, dzienników specjalnych wzór Nr 798 kas./austr. (w okręgach Izb Skarbowych Lwowskiej, Krakowskiej i Stanisławowskiej) — zarachowują wpłaty te do dzienników wyżej wspomnianych. Na pokwitowaniach (odbitkach pokwitowań, dzienniku), dotyczących wpłat, z uwzględnieniem bonifikat, kasy zaznaczają „Bonifikata . . zł . . gr.".

Przy kontowaniu w księdze bierczej wpłat, dokonanych przez płatników, o których mowa w punkcie 2) niniejszego zarządzenia, kontujący powinien dokładnie sprawdzić, czy wysokość przyznanej bonifikaty, w odniesieniu do wymiaru podatku gruntowego za rok 1936, została obliczona prawidłowo. W razie stwierdzenia, że bonifikata została przyznana w niewłaściwej wysokości, należy do odpisu na koncie takiego płatnika zakwalifikować właściwą wysokość bonifikaty, o dokonaniu zaś zmiany w wysokości bonifikaty zawiadomić płatnika.

Zbonifikowane sumy tak w podatku, jak i dodatkach na rzecz samorządu, Ministerstwo Skarbu umarza na podstawie art. 123 ordynacji podatkowej. Urzędy skarbowe oraz zarządy gmin odpiszą te sumy w księgach bierczych „A" lub „B" z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Urzędy skarbowe zawiadomią o powyższym zarządzeniu urzędy gminne i dopilnują:

1) aby treść tego zarządzenia urzędy gminne bezpośrednio i przez sołtysów podały do wiadomości zainteresowanych,

2) aby odpisanie umorzonych kwot nastąpiło, zgodnie z warunkami niniejszego zarządzenia, w sposób prawidłowy.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) Dr. J. Lubowicki.

Nr 18 z dnia 20 lipca 1937 r.

Poz. 627.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9 lipca 1937 r. L. D. III. 9619/4/37 w sprawie przyjmowania papierów wartościowych przez zarządy gmin na poczet zaległości w podatku gruntowym.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec częściowego przekazania rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 31 marca 1937 r. poboru podatku gruntowego zarządom gmin, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zaległości w tym podatku płacone w gminach mogą być uiszczone również państwowymi papierami wartościowymi w myśl zasad zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197).

Przyjęte w ten sposób papiery wartościowe mają gminy zarachowywać na równi z gotowizną do dziennika specjalnego Nr 1 czyniąc przy każdej wpłacie uwagę jakiemi papierami należność uiszczono.

Co dekadę mają zarządy gmin wpłacać przyjęte papiery wartościowe do właściwej kasy urzędu skarbowego przy wykazie, zawierających ogółem wartości nom. poszczególnych rodzajów walorów, ilości znajdujących się przy tych walorach kuponów oraz numery emisyjne walorów.

W dekadowym obrachunku mają gminy wykazywać osobno sumę pobraną w gotowiźnie i osobno ogólną sumę nom. przyjętych i wpłaconych (wysłanych) do kasy urzędu skarbowego walorów.

Wynagrodzenie gmin za pobór ma być obliczone od sumy ogólnej, t. j. od sumy pobranej zarówno w gotowiźnie jak i w papierach wartościowych.

Otrzymane z zarządów gmin walory kasy urzędów skarbowych zarachowują oraz przesyłają do Urzędu Długów Państwa w trybie instrukcji w sprawie uiszczania należności podatkowych papierami wartościowymi (załącznik do Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 9, poz. 306).

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia zarazem, że przy uiszczaniu zaległości w podatku gruntowym świadczeniami w naturze obowiązują zarządy gmin postanowienia okólnika z dn. 30 lipca 1934 r. L. D. III. 11850/3/34 (ustęp ostatni na stronie pierwszej, oraz 5 ustępów od góry na str. 2).

Przyjęte zaświadczenia podlegają zarachowaniu w zarządach gmin, analogicznie jak walory, przy czym mają być one wysyłane do kas urzędów skarbowych co dekadę razem z przyjętymi walorami. Również w dekadowym obrachunku mają gminy osobno podawać ogólną sumę uiszczeń zaświadczeniami.

Z otrzymanymi z zarządów gmin zaświadczeniami postępują kasy urzędów skarbowych zgodnie z postanowieniami powołanego wyżej zarządzenia z dn. 30 lipca 1934 r.

O treści niniejszego zarządzenia należy odpowiednio poinformować zainteresowane zarządy gmin.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

(—) Nowak.

Nr. 19 z dnia 31 lipca 1937 r.

Poz. 665.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 28 lipca 1937 r. L. D. V. 28074/3/37 o darowaniu skutków niedotrzymania terminów w spawach ulg w podatku gruntowym z powodu klęsk żywiołowych.

Do

Panów Dyrektorów Izb Skarbowych i Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 146 Ordynacji Podatkowej przyznaje P. P. Dyrektorom Izb Skarbowych (Panu Naczelnikowi Wydziału Skarbowego) uprawnienia, przewidziane w § 116 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji podatkowej, także w stosunku do terminów w sprawach ulg w podatku gruntowym z powodu klęsk żywiołowych, o których mowa w części IV rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250).

PODSEKRETARZ STANU

(—) F. Świtalski.

Nr. 20 z dnia 10 sierpnia 1937 r.

Poz. 702.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 22 lipca 1937 r. L. D. V. 28031/3/37 w sprawie interpretacji przepisów § 122 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250).

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że na obszarach niektórych izb skarbowych mylnie interpretowane są przepisy § 122 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250).

W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w wypadkach ustalenia strat, spowodowanych w gospodarstwach rolnych klęskami żywiołowymi, przy obliczaniu normalnego przychodu z trzech ostatnich nieklęskowych lat (ust. 3 § 116 rozp. Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r.), porównywanego z przychodem z roku klęskowego, — przychód w obydwóch wy-

padkach powinien być obliczany na podstawie cen z chwili szacunku.

W ten sposób, jeżeli np. cena żyta w dniu szacowania wynosiła 20 zł za 100 kg. to tę samą cenę 20 zł za 100 kg należy przyjąć dla żyta z trzech ostatnich lat nieklęskowych.

Za DYREKTORA DEPARTAMENTU
(—) S. Kowalik.
NACZELNIK WYDZIAŁU

Poz. 703.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 24 lipca 1937 r. L. D. V. 28289/3/37 w sprawie terminów komisyjnego badania strat spowodowanych przez klęski żywiołowe w gospodarstwach rolnych.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Na podstawie § 119 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250) urzędy skarbowe powinny możliwie niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o wyrządzonych przez klęskę żywiołową szkodach i stratach — komisyjnie stwierdzić na miejscu stan faktyczny i ustalić wysokość strat, poniesionych przez osobę, ubiegającą się o ulgi podatkowe.

Praktyka urzędów skarbowych w zakresie terminu komisyjnego badania tych strat nie jest jednak jednolita.

W celu ujednostajnienia tej praktyki Ministerstwo Skarbu poleca kierować się co do terminu komisyjnego badania strat, wyrządzonych w gospodarstwach rolnych przez klęski żywiołowe, następującymi zasadami.

W wypadkach gwałtownych i szybko przechodzących klęsk żywiołowych jak np. huragan, grad, powódź itp. straty, jakie poniosły gospodarstwa rolne, należy ustalać niezwłocznie po klęsce, gdyż spóźnione badania nie pozwolą określić dokładnie rozmiaru szkód, wyrządzonych przez klęskę żywiołową.

Tak samo niezwłoczne komisyjne badanie powinno mieć miejsce w wypadkach zniszczenia doszczętnie pól przez klęskę żywiołową (np. mrozu), które to pola mają być zaorane i ewentualnie ponownie zasiane. W tym jednak wypadku należy mieć na względzie przepis ust. 2 § 122 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r.

Komisyjne badanie niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o klęsce powinno być przeprowadzone również w wypadku spowodowania przez klęskę żywiołową strat w inwentarzu żywym.

Natomiast, o ile chodzi o klęski żywiołowe, których działanie jest powolne, trwające dłuższy okres czasu i które wpływają na wydajność upraw ziemiopłodów w okresie wegetacji (posucha, nadmierne opady atmosferyczne, rdza zbożowa itp.) komisyjne badanie strat odbywać się powinno w czasie, kiedy straty spowodowane klęską żywiołową dadzą się ostatecznie i dokładnie ustalić. Najodpowiedniejszym czasem dla komisyjnego badania strat, wyrządzonych przez powolne klęski żywiołowe, jest okres czasu po zbiorach nie później jednak niż w miesiącu wrześniu.

W tym wypadku szacowanie strat musi się opierać na próbnych omłotach, badaniach świadków i biegłych oraz na prawidłowo prowadzonej księgowości danego gospodarstwa rolnego, a w braku tejże, na systematycznie prowadzonych zapiskach, a zwłaszcza na rejestrach zbożowych.

Wreszcie zwraca się uwagę na konieczność stosowania w całej rozciągłości przepisów § 119 ust. 2 i § 120 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r.

PODSEKRETARZ STANU
(—) F. Świtalski.

Poz. 705.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 27 lipca 1937 r. L. D. V. 27812/3/37 w sprawie kosztów komisyj, powoływanych przez zarządy gminne dla oszacowania szkód z powodu klęsk żywiołowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

*W związku ze sprawozdaniem Izby Skarbowej *) Nr II. 26/1/313/37 z dnia 31 maja 1937 r.* Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że koszty komisyj, powoływanych na podstawie § 119 ust. (3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31.III. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250), ponosi Skarb Państwa, tak jak koszty komisyj, powoływanych w tym samym celu przez urzędy skarbowe.

Przy tym należy się kierować przepisami art. 66 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 14, poz. 134) oraz §§ 53 — 60 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25/III.1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270).

Rachunki kosztów powinny być realizowane przez Izbę Skarbową po uprzednim stwierdzeniu przez właściwy urząd skarbowy, że czynność faktycznie miała miejsce i na skutek zlecenia urzędu skarbowego.

Za DYREKTORA DEPARTAMENTU
(—) S. Kowalik.
NACZELNIK WYDZIAŁU

---

*) w Grudziądzu (Red.).

Nr 23 z dnia 10 września 1937 r.

Poz. 756.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 4 września 1937 r. L. D. III. 9985/4/37 w sprawie poboru podatku gruntowego na terenie gromad wiejskich.

Do wszystkich Izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na zapytania niektórych izb skarbowych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

I. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31.III b. r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12, poz. 393) określone dalej jako rozp. wyk. — nie wyklucza możności poboru nadal podatku gruntowego od płatników, wymienionych w § 95 powołanego rozporządzenia na terenie wsi względnie gromad wiejskich za pośrednictwem upoważnionych przez gminę funkcjonarjuszów gminnych (sołtysów bądź specjalnych poborców gminnych). Gminy jednakże nie mogą w żadnym razie uchylać się od przyjmowania wpłat bezpośrednio w kasie gminnej; płatnikom bowiem musi być w tym przypadku pozostawiona swoboda, co do wyboru sposobu uiszczenia należności podatkowej.

Przy pobieraniu przez gminę wiejską podatku gruntowego za pośrednictwem własnych organów, winny być przestrzegane następujące zasady:

a) Na każdą przyjętą wpłatę sołtys (względnie poborca) winien wydawać płatnikowi pokwitowanie ze specjalnego kwitariusza, dostarczonego mu przez gminę. Blankiety pokwitowań powinny być przez gminę zaopatrzone w kolejną numerację, w pieczęć zarządu gminy tudzież winny być utrzymane w osobnej ewidencji, umożliwiającej kontrolę zużycia blankietów.

b) W związku z postanowieniem § 105 rozp. wyk. zainkasowane przez sołtysa (poborcę) wpłaty winny być odprowadzane do kasy gminnej możliwie niezwłocznie, najpóźniej zaś na 2 dni przed końcem każdej dekady miesiąca wraz z odbitkami pokwitowań względnie imiennymi wykazami.

c) Sumy przyjęte od poszczególnych sołtysów (poborców) może gmina wpisywać pod jedną pozycją dziennika specjalnego Nr 1, wydając jedno pokwitowanie na ogólną sumę.

II. Zgodnie z zasadą ustaloną w ust. 1 § 102 rozp. wyk. **wpływy** z podatku gruntowego **dzieli się** na podatek państwowy i dodatki samorządowe **zawsze według klucza ustalonego na bieżący okres budż.,** a więc i w tych przypadkach kiedy we wpływach tych znajdują się wpłaty na pokrycie zaległości z lat ubiegłych, w których dodatek samorządowy ustalony był w innym stosunku procentowym do podatku państwowego niż w roku bieżącym.

III. Na konta zbiorcze poszczególnych gmin w księdze bierczej A, w myśl postanowień ustępu 3 § 97 rozp. wyk. mają kasy urzędów skarbowych zapisywać kwoty podatku gruntowego, podlegające wciągnięciu jako zaległości, przypis, odpis lub wpłata **sumarycznie** z całej gminy, a więc bez wyszczególniania jednostek podatkowych (wsi, gromad).

IV. Postanowienie zawarte w § 106 rozp. wyk. dotyczące obowiązku prowadzenia rejestrów przypisów — odpisów „według poszczególnych gmin" nie przesądza, aby te rejestry były prowadzone koniecznie w osobnych zeszytach, mogą one bowiem być prowadzone w jednym wspólnym zeszycie podzielonym na odpowiednią ilość części dla poszczególnych gmin.

V. Ministerstwo Skarbu wyraża zgodę, aby zarządy gmin odprowadzały do kas urzędów skarbowych wpływy podatku gruntowego raz na miesiąc — z końcem drugiej dekady, o ile suma pobranego przez gminę podatku wraz z dodatkami i odsetkami nie przekroczyła w poprzednich dekadach kwoty 100 zł, w przeciwnym razie zarząd gminy winien stosować ściśle terminy ustalone w § 105 rozp. wyk.

VI. Ściągnięte przez poborców skarbowych sumy podatku gruntowego przypisanego w gminach odprowadzają poborcy do kas gminnych (łącznie z kosztami egzekucyjnymi), przy czym od sum tych (podatku państwowego z odsetkami) zarządom gmin również należy się przewidziane w § 113 rozp. wyk. wynagrodzenie za pobór i ewent. za wymiar. Przy tej sposobności Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wydatki z tytułu wynagrodzenia gmin za wymiar i pobór podatku gruntowego na terenie Województwa Śląskiego mają być zarachowywane bezpośrednio na ciężar przewidzianego na ten cel w budżecie śląskim kredytu (cz. III. dz. 3 § 10, poz. 2). W pozostałych okręgach wydatki z tego tytułu pokrywa się z bieżących wpływów podatku w trybie ustalonym okólnikiem z dnia 7.VI. b. r. Nr D. III. 7250/4/37, ponieważ w ogólnym budżecie państwowym nie przewidziano osobnego na ten cel kredytu.

Opłaty manipulacyjne od wpłat dokonywanych przez poborców skarbowych na konta gmin w P. K. O. pokrywać należy z dz. 5 § 11 budż. wyd. cz. 8.

VII. Przy zwrotach nadpłat w podatku gruntowym przypisanym w księgach bierczych „B" (w gminach) winny kasy urzędów skarbowych odnotowywać kwoty zwróconych nadpłat zarówno w księdze bierczej A jak i w księdze nadpłat.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zmienia częściowo postanowienia punktu 2 okólnika z dn. 15/V r. b. L. D. III. 6936/4/37 w tym kierunku, że do wniosku o zwrot nadpłaty w podatku gruntowym zarządy gmin mają dołączać nie jeden, lecz dwa (sporządzone przez kalkę) egzemplarze „wyciągu z konta". Jeden egzemplarz takiego wyciągu pozostawia kasa u siebie, jako dowód rozchodowy z sum obrotowych, drugi zaś, po zamieszczeniu na nim zaświadczenia o dokonanym zwrocie, względnie o przelaniu nadpłaty na kon-

to gminy, celem pokrycia bieżących należności, zwraca tejże gminie.

Ostatnie zdanie wspomnianego wyżej punktu zacytowanego okólnikiem skreśla się.

VIII. W szemacie „obrachunku“ (wzór Min. Sk. N. 802/kas) wprowadza się następujące zmiany:

a) w pozycji 2 dodaje się nowy punkt „c“ na koszty egzekucyjne,

b) w pozycji 4 dodaje się nowy punkt „c“, na dod. samorz. w myśl art. 2 p. 8 Dekr. Prez.

c) w pozycji 5 — cyfra „2a“ zmienia się na „4a“.

Na koncie zbiorczym właściwej gminy w księdze bierczej A kwoty podane w punkcie 4c należy wykazywać odmiennym atramentem, a to ze względu na kontrolę czy suma normalnego dodatku samorządowego odpowiada procentowo ogólnej sumie wpływu podatku gruntowego.

IX. O ile przy uzgadnianiu w myśl postanowień punktu (2) § 97 rozp. wyk., poszczególnych kont zbiorczych księgi bierczej podatku gruntowego w urzędzie skarbowym z zamknięciami ksiąg bierczych prowadzonych przez zarządy odnośnych gmin, stwierdzone zostaną różnice w sumach zaległości na dzień 1/IV.1937 r., a dokładne wyjaśnienie przyczyn powstania omawianych różnic okaże się zbyt uciążliwe — za miarodajną sumę zaległości odnośnej gminy, na wspomniany termin uważać należy sumę ustaloną przez kasę urzędu skarbowego i wykazaną w własnej księdze bierczej na koncie zbiorczym odnośnej gminy zbiorowej (nie gromady lub wsi), z tym że:

a) w przypadkach gdy suma zaległości, ustalona przez kasę urzędu skarbowego okaże się **mniejszą** niż suma zaległości ustalona na podstawie gminnej księgi bierczej, a więc zachodzi domniemanie, że sumy stanowiące różnicę wpłynęły do kasy urzędu skarbowego (za pośrednictwem poborców skarbowych, P. K. O., przekazów pocztowych) nie zostały jednak z jakichkolwiek powodów odkontowane w gminnych księgach bierczych — gmina winna sprostować wpisy uiszczeń i końcowej zaległości do sumy, odpowiadającej sumie zaległości wykazanej w księdze bierczej kasy urzędu skarbowego,

b) w przypadkach, gdy suma zaległości ustalona przez kasę urzędu skarbowego okaże się **większa** niż suma zaległości ustalona na podstawie gminnej księgi bierczej, może zachodzić domniemanie, że sumy stanowiące różnicę, wpłynęły do kasy gminnej i zostały odkontowane w gminnej księdze bierczej, nie zostały jednak odprowadzone do kasy urzędu skarbowego, gmina poza normalnymi wpłatami sum pobranych na uiszczenie podatku gruntowego wpłaci przed 1 marca 1938 r. kwotę stanowiącą ustaloną różnicę w zaległości, celem definitywnego wyrównania i uzgodnienia zaległości w księgach bierczych kasy i gmin.

W razie gdyby gmina do ustalonego wyżej terminu nie wpłaciła do kasy sumy przypadającej z tytułu różnicy w zaległości, kasa w miesiącu marcu 1938 r. wypisze na rozchód na podstawie własnej noty stosowną kwotę z sum komunalnych dotyczącej gminy, zapisze sumę tę na przychód podatku gruntowego jako wyrównanie zaległości, zawiadamiając o tym gminę.

Do „obrachunku“ zarządy gmin winny dołączać pokwitowania z odbioru wynagrodzenia należnego im za pobór i ewentualnie wymiar podatku gruntowego.

Izba skarbowa poleci podległym urzędom skarbowym zawiadomić o powyższym zarządy poszczególnych gmin.

ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU:

(—) Zakrzewski

Poz. 761.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 31 sierpnia 1937 r. L. D. V. 28519/3/37 o wydawaniu wyciągów z protokółów szacowania strat z powodu klęsk żywiołowych w gospodarstwach rolnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojew. Śląskiego (Wydział Skarbowy) i Urzędów Skarbowych.

*W związku z zapytaniem Izby *) z dn. 10 sierpnia 1937 r.* Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że urzędy skarbowe mogą wydawać odpisy względnie wyciągi z protokółów szacowania przez komisje strat w gospodarstwach rolnych i leśnych, spowodowanych klęskami żywiołowymi. Odpisy (wyciągi), o których mowa, mogą zawierać jedynie okoliczności, wskazane w § 121 i w ustępach (1) — (3) § 122 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250) i mogą być wydawane ubiegającym się o nie osobom, których gospodarstwa były indywidualnie badane. Natomiast nie należy wydawać odpisów (wyciągów) protokółów, sporządzonych na podstawie § 120 cytowanego wyżej rozporządzenia.

W końcu Ministerstwo zaznacza, że podania w omawianej sprawie podlegają opłacie w wysokości 5 zł, zaś od odpisów względnie wyciągów z protokółów należy pobierać opłatę stemplową w myśl art. 157 ustawy o opłatach stemplowych.

Za DYREKTORA DEPARTAMENTU

(—) Kolanowski

NACZELNIK WYDZIAŁU

---

*) w Lublinie (Red.).

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Przewodnik dla sołtysów i radnych gromadzkich na rok 1938“ St. Podwiński i P. Typiak.

Nakładem Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego R. P. (Warszawa, Al. Jerozolimska 85) ukazał się V rocznik „Przewodnika dla sołtysów i radnych gromadzkich na rok 1938“ w opracowaniu Stanisława Podwińskiego Naczelnika Wydziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Piotra Typiaka, Naczelnika Wydziału Stanisławowskiego Urzędu Wojewódzkiego.

„Poradnik“ zawiera szereg artykułów, przegląd najważniejszych obowiązków sołtysa, ustawę o szkodnictwie leśnym i polnym, poradnik w sprawach gromadzkich, statystykę oraz dział kalendarzowy (terminy czynności sołtysów) i informacyjny.

Wydawnictwo zaleca się do użytku związków samorządowych.

Uwaga: cena 80 gr.

„DANINY“ (Podatki, opłaty, cła i akcyzy). Prof. Dr. Ignacy Weinfeld. (Warszawa 1937).

Nakładem Biblioteki Prawniczej w Warszawie ukazała się praca dr. Ignacego Weinfelda, b. wiceministra Skarbu, docenta J. K., jako pierwsza część wydania V „Skarbowości Polskiej“.

Wydawnictwo zawiera systematycznie przedstawione daniny stosownie do przepisów opublikowanych do dnia 1 lipca 1937 r. w następującej kolejności:

Podatki. 1) Uwagi ogólne, 2) Projekt gruntowy, 3) Podatek od nieruchomości, 4) Podatek od lokali, 5) Podatek przemysłowy, 6) Podatek dochodowy, 7) Podatek od kapitałów i rent, 8) Daniny majątkowe.

Opłaty. 1) Opłaty stemplowe, 2) Opłaty administracyjne, 3) Opłaty sądowe, 4) Podatek od spadków i darowizn.

Cło. Akcyzy. 1) Uwagi ogólne, 2) Cukier, 3) Cukier skrobiowy, 4) Piwo, 5) Napoje winne, 6) Drożdże, 7) Tłuszcze, 8) Mięso, 9) Kwas octowy, 10) Kwas węglowy, 11) Zapalniczki, 12) Elektryczność, 13) Oleje mineralne, 14) Akcyzy Drogowe, 15) Karty do gry.

Skorowidz osób. Spis tablic. Skorowidz rzeczy.

Sprostowanie.

Na str. 472 Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. z dnia 30 listopada 1937 r. Nr 32, lewa szpalta wiersz 20 od dołu zamiast „od dnia 24.VIII.1936 r. do dnia 31.VIII.1937 r.“ należy wpisać: „od dnia 24 sierpnia 1936 r. do dnia 31 grudnia 1937 r.“. Ponadto należy w okólniku zanotować adres Rady Naczelnej Przemysłu Filmowego: Warszawa Jerozolimska 45, tel. 9-36-64 i 9-36-65 (od 16.XII.1937 r.).

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.